

27. L E K C E

A/ Cvičný text

Soba puna slika

Vila beše na padini prema Savi, okružena ogolelim stablima voćaka. S ulice nije izgledala odviše velika, parter i sprat, koji su u stvari bili dva gornja sprata, gledano sa savske strane, iz vrta. Voćnjak oko vile je bio riđ, od opeleg lišća, kao posut rđom. Nebo se širilo bez granica. Sve promene na njemu mogle su se videti izdaleka, i one što su tek stizale, i one što su već izmicale. Bezmeran prostor je gutao sve i činio nas neznatnim.

Raspored u predsoblju podsećao je na velelepnu sliku iz časopisa za unutrašnju dekoraciju. Istina, samo u predsoblju; utisak se dalje naglo menjao.

Ksenija me uvede u jednu sobu, izgledalo je središnu u vili, svakako veću od ostalih, s dvokrilnim vratima, koja su izvodila na prostran balkon, sa koga je pucao vidik prema zapadu. Sem velikog crnog klavira s leve strane balkonskih vrat i nekoliko običnih stolica uza zid, u njoj nije bilo više ničega; ali su zato na zidu, na sve četiri strane visile slike i raznovrsne ikone. Uznemirenog pogleda, grudi punih vazduha, Ksenija je očekivala moj prvi utisak. Bio je iskreno zadivljujući pred tom lepotom, koju sam tek delom video, dok se ostatak nazirao. A kad sasvim raskrili vrata balkona i svetlost obasja prostor, preda mnom zasja neverovatan sklad boja, koji mi napuni oči, privlačeći me istovremeno na sve strane. Zadržah najpre pažnju na jednoj na izgled primitivno slikanoj Bogorodici, sa zelenim senkama oko izduženih očiju i u krmezno crvenim haljinama, koja je u naručju držala dečaka, Hrista, s velikim zlatnim oreolom oko glave. Nisam, međutim, mogao da se prepustam uživanju, jer me je Ksenija već povlačila dalje, nestrpljiva da mi obrati pažnju na još neke "prelepe komade", znajući da mi je vreme boravka ovde,

za danas, unapred odmereno. Htela je, zapravo, da mi pokaže sve odjednom.

Zaustavismo se za časak duže pred jednim deizisom s Hristom, ovde već odraslim i u punoj slavi, koji je sedeo u velikom prestonom tronu s dvojicom stojećih pratilaca sa strane, okrenutih profilom prema njemu. Kao da joj se ova ikona svidala više od drugih. Upita me za mišljenje. Ugasito crvena boja kojom je bila naslikana, i koja se smenjivala sa crnom, davala je koloritu izuzetnu snagu. Rekoh joj da je to ista škola, bokokotorska, risanska, iz koje potiče i ona Bogorodica s detetom u njenom susedstvu. "Mada ne i ista ruka!" pridodadoh. "Škola braće Rafajlović!" naglasi ponosno, radosna što se škola odmah prepoznaće, i što se ceni.

Vodila me je od jedne do druge slike, želeći da mi pokaže sve koje je dosad kupila, ne misleći tako skoro da prestane, već, naprotiv, da ih i dalje skuplja, ali da pri tom još više bira. Bilo je u toj njenoj iskrenosti uznesene ljubavi, dabome, ali i neskrivene pohlepnosti, isto tako. Pohlepnost one vrste što je izbjijala i iz njenih očiju, prelazila preko njenih usana, igrala na njenoj bradi, najzad svakom izbočenom delu njenog tela; u stvari, bila je to pohlepnost samog njenog bića. Na kraju, glavno da je umetnost živila, što će reći zračila, čak i tako otrgnuta iz svog prirodnog ambijenta, i lišena svoje prvobitne namene, zbog čega je i bila i ostala umetnost. Divio sam se njenoj nadmoći, nadmoći te umetnosti, nad svim stvarima i ljudskim strastima.

Po P. Ugrinovu, Carstvo zemaljsko

Beleška: Risanska škola: Porodica iz Risma, čiji su osnivači Dimitrije i Rafailo, dala je u periodu XVII-XIX veka pod imenom Dimitrijevića i Rafailovića oko petnaestak slikara, koji su uradili nebrojene ikone.

Bleška o piscu:

Pavle Ugrinov, rođen 1926. u Molu, Bačka.

(Pravo ime Vasilije Popović.) Pesnik, prozni

pisac, dramatičar, pozorišni i TV reditelj.
Završio Akademiju za pozorište i film u Beogradu. Živi i radi u Beogradu. Najpoznatija dela - romani Fascinacije, Carstvo zemaljsko, Zadat život i Otac i sin.

S l o v í č k a

ambijent	m	okolí, prostředí
balkonski,	-a, -o	balkónový
bězméran,	-rna, -rno	bezmezný, nesmírný
bírati,	bíram	vybírat, volit
Bogoròdica	ž	Bohorodička
bòravak	m	pobyt
činiti,	-ím	činit, konat, dělat
dèizis	m	deizis (ikona, která představuje Panenku Marii a Janem Křtitelem před trůnem Kristovým)
gùtati,	-ām	polykat
Hristos	m	Kristus
ìkona	ž	ikona
ìskrenost	ž	upřímnost
istòvremeno		současně, zároveň
izbíjati,	izbíjām	vyrážet, tryskat
ìzbočen,	-a, -o	vypouklý
ìzdúžen,	-a, -o	prodloužený, protáhlý
ìzgléd	m	vzhled
	na i.	na pohled
ìzmicati,	ìzmičēm	zde: mizet
izvoditi,	ìzvodím	zde: vést kam
kìmezno		purpurově
lepota	ž	krása
lìčiti,	lìčím	podobat se
nàdmoc̄	ž	převaha, přesila
naglásiti,	nàglásim	zdůraznit
nâglo		náhle, znenadání

nâmena	ž	účel, určení
nâpuniti,	-ím	naplnit
náručje	s	náruč
nâslikâň	, -a, -o	namalovaný, nakreslený
nâzirati se,	-ěm se	vystávat, rýsovat se
nestrâpljiv,	-a, -o	netrpělivý, nedočkavý
nèznatan,	-tna, -tno	nepatrny, bezvýznamný
obâsjati,	-ām	ozářit, osvětlit
òdmeren,	-a, -o	odměřený
òdvíše		příliš
ogòleo,	-la, -lo	zde: listí zbavený
òkrenut,	-a, -o	obrácený, otočený
òkružen,	-a, -o	obklopený, obklíčený
òpao,	-la, -lo	spadlý (o listí)
orèôl	m	aureola
òtrgnût,	-a, -o	odtržený
pàdina	ž	úbočí, horské údolí, svah
pàrtér	m	přízemí, parter
pòdsećati,	-ām	připomínat
pòhlepnost	ž	žádostivost, chtivost
pòsüt,	-a, -o	posypaný, polity
pòticati,	-čêm	pocházet
povláčiti,	pòvláčim	táhnout
prâtilac	m	průvodce
predsoblje	s	předsín
prêl�p,	-a, -o	překrásný
prepùštati se,	prepùšt�m se	oddávat se čemu
prestonî,	-ā, -ó	
p. trôn		tr�n
priadi,	-ām	dodat, přidat
primítivno		primitivn�
privláčiti,	privláčim	přitahovat, upoutávat
profil	m	profil
pr�stor	m	prostor, prostranství
prostran,	-a, -o	prostorn�, rozleh�
prvòbitan,	-tna, -tno	p�vodn�, prvotn�

púcati, -ām	střílet
vídik je púcao	otevíral se rozhled
raskríli, ráskrílim	rozevřít
rásporéd m	rozvrh
r. u prédsoblju	rozmístění v předsíni
réa ž	rez
ríd, rída, ríde	rezavý, zrzavý
sklád m	harmonie, soulad
sprát m	poschodi
srédišnī, -ā, -ō	ústřední
stáblo s	kmen
strást ž	vášeň, naruživost
svídati se, svídeām se	líbit se
trôn m	trún
ùgasito cŕven, -a, -e	tmavěčervený
užívānje s	požitek
velèlepan, -pna, -pno	velkolepý
vídik m	rozhled, výhled
víla ž	vila
vôčka ž	ovocný strom
zadìvljujući, -ā, -ē	obdivuhodný, podivuhodný
zadržati, -ím	zdržet, zadržet
zásjati, zásjām	zasvitit, zazářit
zráčiti, zráčim	vyzařovat

B/ Mluvnice

Odporovací souvětí
Suprotne (adverzativne) rečenice

V odporovacím souvětí se vyjadřují myšlenky, které jsou podle smyslu v odporovacím vztahu. To, co je vyjádřeno druhou větou, odporuje obsahu věty první, nebo jej omezuje. Odporovací věty se oddělují čárkou.

Predsoblje je bilo prekrasno namešteno, ali